

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Zadru
Zadar, Dr. Franje Tuđmana 35

Poslovni broj: Povrv-33/2026-16

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Zadru, po sutkinji Katarini Zdunić, na prijedlog sudske savjetnice Ive Begonja Vuković, u pravnoj stvari tužitelja BAR MEDIA ADRIA d.o.o., Zagreb, Ulica Milana Amruša 8, OIB: 24859492548, kojeg zastupa punomoćnik Igor Mucalo, odvjetnik u Zagrebu, Amruševa 8, protiv tuženika GALAPAGOS d.o.o., Petrčane, Petrčane ulica XVIII 10, OIB: 79597073630, radi isplate, nakon glavne i javne rasprave održane i zaključene 3. rujna 2026. u prisutnosti punomoćnika tužitelja Ivana Kaliterne, odvjetnika u Zagrebu i odsutnosti uredno pozvanog tuženika te nakon objave presude 21. rujna 2026. javno je objavio i

p r e s u d i o j e

I. Održava se na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Jelene Skoblar iz Zadra, Sv. Vinka Paulskog 34, poslovni broj Ovr-18414/2025, UPP/OS-Ovr-1513/2025 od 12. rujna 2025., kojim se nalaže tuženiku GALAPAGOS d.o.o., Petrčane, Petrčane ulica XVIII 10, OIB: 79597073630, isplatiti tužitelju BAR MEDIA ADRIA d.o.o., Zagreb, Ulica Milana Amruša 8, OIB: 24859492548, iznos od 2.200,00 EUR sa zakonskom zateznom kamatom koja teče na pojedinačne iznose kako slijedi:

- na iznos od 840,00 EUR od 27. srpnja 2024.,
- na iznos od 240,00 EUR od 4. kolovoza 2024.,
- na iznos od 320,00 EUR od 8. kolovoza 2024.
- na iznos od 400,00 EUR od 16. kolovoza 2024.
- na iznos od 400,00 EUR od 3. rujna 2024.

po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referente stope za osam postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, kao i trošak ovršnog postupka u iznosu od 275,00 EUR sa zateznim kamata tekućim od 12. rujna 2025. pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referente stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

II. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 1.071,00 EUR zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku na taj iznos od 21. rujna 2026. do isplate po stopi koja se određuje uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

III. Odbija se kao neosnovan tužiteljev zahtjev za naknadu parničnog troška u daljnjem iznosu od 196,00 EUR.

Obrazloženje

1. Tužitelj je u svojstvu ovrhovoditelja 11. kolovoza 2025. podnio protiv tuženika javnom bilježniku Jeleni Skoblar iz Zadra prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave radi isplate iznosa od 2.200,00 EUR sa zateznim kamatama i troškovima postupka, a povodom kojeg je isti 12. rujna 2025. donio rješenje o ovrši na temelju vjerodostojne isprave poslovni broj Ovr-18414/2025, UPP/OS-Ovr-1513/2025.

2. Protiv tog rješenja tuženik (tada u svojstvu ovršenika) pravovremeno je podnio prigovor u kojem osporavajući osnovu i visinu potraživanja u bitnome navodi da nema nikakvih poslovnih odnosa sa tužiteljem, da ga nema u popisu dobavljača, da računi za koje se tereti tuženika nisu njegovi niti ih je tuženik knjižio u svojim poslovnim knjigama niti je odbijen pretporez koji je iskazan na njima.

3. Javni bilježnik predmet je prosljedio Općinskom sudu u Zadru koji se rješenjem poslovni broj Povrv-28/2026-2 od 27. siječnja 2025. oglasio stvarno nenadležnim za postupanje u ovoj pravnoj stvari te po njegovoj pravomoćnosti predmet ustupio ovom sudu kao stvarno i mjesno nadležnom.

4. Rješenjem poslovni broj Povrv-33/2026-6 od 26. ožujka 2026. ovaj sud stavio je izvan snage rješenje o ovrši na temelju vjerodostojne isprave u dijelu u kojem je određena ovrha, ukinuo ovršne radnje te odredio da će se postupak u dijelu u kojem je naloženo plaćanje nastaviti kao u povodu prigovora protiv platnog naloga. Istim rješenjem tužitelj je upozoren da je dužan najkasnije u podnesku predanom sudu u roku od 15 dana od dana primitka tog rješenja iznijeti sve činjenice na kojima temelji svoje zahtjeve i predložiti dokaze potrebne za utvrđivanje tih činjenica, a tuženik da je dužan najkasnije u roku od 15 dana od primitka tužiteljevog podneska iznijeti sve činjenice na kojima temelji svoje zahtjeve i predložiti dokaze potrebne za utvrđivanje iznesenih činjenica, sve sukladno odredbi čl. 461.a st. 3. i 4. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj: 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 96/08, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25 – dalje: ZPP)

5. Postupajući sukladno naprijed citiranoj odredbi tužitelj nastavno pojašnjava da je kao distributer pića tuženiku, za potrebe njegova ugostiteljskog objekta "Beach Bar Galapagos" u Petrčanima, tijekom srpnja i kolovoza 2024. u više navrata isporučio pića i druge proizvode za koje mu je izdao predmetne račune. Isporuke i komunikaciju u vezi s poslovanjem tužitelj da je ostvarivao prvenstveno preko svojih zaposlenika Frane Nekića i Tomislava Rodeša. Dostave robe tuženiku da je obavljao tužiteljev zaposlenik Frane Nekić, koji je s tuženikom bio u kontaktu za vrijeme navedenog razdoblja i putem WhatsApp aplikacije obavještavao tuženika o svakoj obavljenoj dostavi robe te ga u nekoliko navrata upozorio na obvezu plaćanja ispostavljenih

računa, na što je tuženik davao neodređene ili nikakve odgovore, a da, prije utuženja, nijednom nije osporio bilo koji račun.

U prilog prednjih navoda tužitelj je dostavio utužene račune, WhatsApp prepisku između zaposlenika tužitelja Frane Nekića i tuženika, a u nastavku postupka predložio je izvesti dokaz saslušanjem svjedoka Frane Nekića i Tomislava Rodeša, zaposlenika tužitelja kao i provesti financijsko-knjigovodstveno vještačenje.

6. Tuženik nastavno ističe da Ljubomir Ostojić u spornom razdoblju nije bio zaposlen kod tuženika, da računi nisu dostavljeni tuženiku te da osoba koja je potpisivala račune nije bila njegov zaposlenik niti opunomoćenik. Ističe i da tuženik u poslovnim knjigama nema poslovnog partnera pod imenom društva tužitelja, a privatna prepiska sa Ljubomirom Ostojićem da nema nikakve veze sa poslovanjem društva tuženika. Dostavljanje i slikanje pića pored nekog ugostiteljskog objekta da nije dokaz budući nije poznato je li nakon slikanja dostavljena roba maknuta.

Obzirom da računi na koje se tužitelj poziva nisu izdani tuženiku niti su dostavljeni na njegovu adresu, a da je robu navodno preuzela osoba, Pero, koja nije bila zaposlenik niti opunomoćenik tuženika, niti je tuženik koristio pravo na odbitak pretporeza predlaže sudu odbiti tužbeni zahtjev u cijelosti.

U prilog svojih navoda tuženik je dostavio elektronički zapis HZMO za Ljubomira Ostojića te popis ukupnog prometa po dobavljačima.

7. Očitujući se na prednje navode kao i dostavljenu dokumentaciju tužitelj ističe kako tuženik iz činjenice da određena osoba navodno nije bila zaposlena kod njega pogrešno izvodi zaključak da ista nije mogla obavljati poslove za tuženika niti komunicirati s tužiteljem u vezi poslovanja Beach Bara Galapagos. Sadržaj dostavljene WhatsApp komunikacije da jasno upućuje na zaključak da je Ljubomir Ostojić postupao za račun i u interesu tuženika te aktivno sudjelovao u poslovima koji su predmet ovog postupka pri čemu ističe kako Ljubomir Ostojić nosi isto prezime kao Karla Ostojić, jedini član društva i direktor tuženika, što upućuje na obiteljsku povezanost. Nadalje, dostavljeni Popis prometa po dobavljačima da je jednostrani interni dokument tuženika, sastavljen na temelju podataka kojima sam raspolaže stoga da ne može imati dokaznu snagu koju mu pripisuje tuženik. Čak i kada bi se utvrdilo da predmetni računi doista nisu evidentirani u poslovnim knjigama tuženika takva okolnost da nikako ne bi mogla ići na štetu tužitelja koji je svoje tražbine uredno evidentirao i dokumentirao. Ističe da je putem Luke Bobića, vlasnika obrta za servisiranje LUMIEM, organizirao servisiranje uređaja za točenje piva u vlasništvu tužitelja, koji su na početku poslovne suradnje bili postavljeni u ugostiteljskom objektu tuženika, što dodatno potvrđuje postojanje poslovnog odnosa između stranaka.

U prilog prednjih navoda tužitelj je dostavio izvadak iz sudskog registra za tuženika, račun O 120/1/1 od 11. rujna 2024. i specifikaciju računa za servisiranje uređaja za točenje piva u vlasništvu tužitelja, po pojedinim lokacijama te je predložio izvesti i dokaz saslušanjem u svojstvu svjedoka Luke Bobića.

8. Sud je izveo dokaz čitanjem svih isprava priloženih spisu te je saslušao svjedoke Franu Nekića i Tomislava Rodeša. Sud nije provodio dokaz saslušanjem svjedoka Luke Bobića kao ni financijsko-knjigovodstvenim vještačenjem držeći da je činjenično stanje u dovoljnoj mjeri utvrđeno za donošenje meritorne odluke.

9. Tužbeni zahtjev je osnovan.

10. U ovom sporu tužitelj od tuženika potražuje isplatu iznosa od 2.200,00 EUR sukladno dospjelim, a nepodmirenim računima broj: 861-1-1 od 11. srpnja 2024., 1035-1-1 od 12. kolovoza 2024., 990-1-1 od 31. srpnja 2024., 937-1-1 od 23. srpnja 2024. i 920-1-1 od 19. srpnja 2024.

11. Sukladno čl. 9. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 145/23, 155/23 i 69/26 – dalje: ZOO) sudionik u obveznom odnosu dužan je ispuniti svoju obvezu i odgovoran je za njezino ispunjenje, dok čl. 376. st. 1. ZOO-a propisuje da se ugovorom o kupoprodaji prodavatelj obvezuje predati kupcu stvar u vlasništvo, a kupac se obvezuje platiti mu cijenu.

12. Prema odredbi čl. 219. st. 1. ZPP-a svaka stranka dužna je iznijeti činjenice i dokaze na kojima temelju svoj zahtjev ili kojima pobija dokaze i navode protivne strane.

13. Iz materijalnih dokaza koje je tužitelj dostavio u spis proizlazi:

- da je tužitelj tuženiku ispostavio ukupno 5 računa za prodanu robu iz njegovog prodajnog asortimana,

- da se poslovna suradnja odvijala preko djelatnika tužitelja Frane Nekića i Tomislava Rodeša s jedne strane i Ljubomira Ostojića s druge strane, a ona pisana putem WhatsApp-a između tužiteljevog zaposlenika Frane Nekića i Ljubomira Ostojića,

- da je putem WhatsApp komunikacije tužitelj tuženiku dostavljao fotografije isporučene robe kao i utužene račune, koji nisu osporeni.

14. Budući je tuženik osporio poslovni odnos sa tužiteljem navodeći da Ljubomir Ostojić nije bio zaposlenik tuženika u sporno vrijeme, da je njegova prepiska sa Franom Nekićem privatnog karaktera, da mu roba nije dostavljena niti je tužitelj bio njegov dobavljač, da njegov zaposlenik nije potpisom ovjerio utužene račune, niti da je za iste korišten odbitak pretporeza sud je na prijedlog tužitelja od tuženika zatražio da dostavi isprave temeljem kojih se može utvrditi je li koristio pravo na odbitak pretporeza po utuženim računima uz upozorenje da će se, ukoliko ne postupi po zatraženom, smatrati da je koristio pravo na odbitak pretporeza te je izveo dokaz saslušanjem svjedoka Frane Nekića i Tomislava Rodeša.

15. Svjedok Frane Nekić u svom iskazu navodi da se zajedno sa kolegom Rodešom nekoliko puta sastao sa Ljubomirom Ostojićem kako bi ugovorili poslovnu suradnju - isporuku točenog piva i drugih artikala u objekt u vlasništvu Galapagos d.o.o. Ljubomir Ostojić tada da se predstavljao kao vlasnik i odgovorna osoba društva Galapagos d.o.o. te mu je WhatsApp porukom dostavio podatke o firmi naručitelju. Nakon svake isporuke robu da bi i poslikao, a fotografije da su sastavni dio WhatsApp prepiske sa Ostojićem koja je priložena na listu 57-59 spisa čiju vjerodostojnost potvrđuje. Robu da je osobno zaprimao Ljubomir Ostojić ili netko od njegovih zaposlenika čijih se imena ne sjeća. Kako račune za isporučenu robu Ostojić nije plaćao u nekoliko navrata da ga je pozvao na plaćanje. Ostojić da nikada nije prigovorio niti jednom računu, već je obećavao platiti, a kad se prestao javljati kolega Rodeš i on da su otišli kod njega u lokal i tražili ga da potpiše sve otpremnice. S Ostojićem da je bio njegov sin koji je potpisao otpremnice s kojima je kolega Rodeš otišao u Zagreb nakon čega da ga je nazvao i rekao mu da se Ostojić lažno potpisao kao "Pero", a što oni prethodno nisu uočili jer su držali da se čovjek potpisao svojim imenom. Prije njihove poslovne suradnje u lokalu da je bio serviser Luka Bobić koji prethodno pregledava objekt kako bi utvrdio je li moguće ugraditi potrebnu opremu. Kako Ljubomir nije plaćao ni njegovu uslugu Bobić da mu je otkazao suradnju.

16. Svjedok Tomislav Rodeš u svom iskazu navodi da se sa Ljubomirom Ostojićem nekoliko puta našao kako bi pregovarao u uvjetima i načinu poslovne suradnje, a nekada s njima da je bio i Frane Nekić. Tijekom tih razgovora Ljubomir Ostojić da se predstavljao kao vlasnik i odgovorna osoba za društvo Galapagos d.o.o. Na plaćanje da ga je pozivao telefonskim putem ali i osobno, što najavljeno, što

nenajavljeno da je odlazio u objekt. U objektu da je bio ugrađen uređaj za točenje piva koji se punio njihovim pivom, a sam uređaj da je bio održavan po njihovom serviseru Luki Bobiću i o tužiteljevom trošku. Inače prilikom otvaranja lokala, a onda i nakon određenog broja bačvi aparat da se čisti, što plaća tužitelj preko imenovanog serviser. Ljubomir Ostojić svaki put da je bio zatečen u objektu i uvijek uz neke izgovore obećavao platiti da bi se kasnije prestao javljati. Ostojić nikad nije osporio, isporuku robe, količinu isporučene robe, račune koji su ispostavljeni niti dugovanje, a niti je to učinio bilo tko drugi u ime te firme. Jednom prilikom sa kolegom Nekićem da je otišao u objekt kako bi Ljubomir Ostojić potpisao otpremnice. Tamo da je bio njegov sin kojem je dao da se potpiše, a ovaj da se potpisao kao "Pero".

17. Sud poklanja vjeru iskazima svjedoka Frane Nekića i Tomislava Rodeša kao vjerodostojnima jer su međusobno suglasni, logični i podudaraju se s priloženom materijalnom dokumentacijom. Oba svjedoka suglasno su iskazala da je Ljubomir Ostojić s njima pregovarao o uvjetima poslovne suradnje, da se predstavljao kao osoba odgovorna za poslovanje tuženikova ugostiteljskog objekta, da je naručivao odnosno preuzimao robu te da je nakon isporuka bio kontaktiran i radi podmirenja računa.

18. Iako je Ljubomir Ostojić ranije bio zaposlenik društva tuženika činjenica da u spornom razdoblju nije bio formalno evidentiran kao zaposlenik tuženika, kako to proizlazi iz elektroničnog zapisa HZMO, sama po sebi ne znači da nije mogao nastupati u ime i za račun tuženika. Upravo iz sadržaja WhatsApp komunikacije, iskaza saslušanih svjedoka i činjenice da se komunikacija odnosila upravo na naručivanje, isporuku i plaćanje robe dostavljene u tuženikov ugostiteljski objekt proizlazi da Ostojić nije postupao privatno već kao osoba preko koje se odvijala komunikacija vezana uz poslovanje tuženika. Tome u prilog dodatno govori i činjenica da je robu preuzimao u tuženikovom objektu i da je komunikacija s njim trajala tijekom cijelog razdoblja poslovne suradnje. Tuženik ničim nije dokazao da bi Ostojić postupao isključivo u svoje ime niti je ponudio neko drugo uvjerljivo objašnjenje sadržaja i svrhe predmetne komunikacije. Inače Ljubomira Ostojića prvi put spominje tek tuženik nakon što je tužitelj u spis dostavio WhatsApp komunikaciju prema kojoj bi on bio Ljubo Galapagos. Tužitelj nigdje nije naznačio ime Ljubomir Ostojić.

18.1. Tvrdnje tuženika da tužitelj nije bio evidentiran kao njegov dobavljač te da nije koristio odbitak pretporeza nisu niti dokazane niti odlučne jer obveza ne nastaje njihovim evidentiranjem u poslovnim knjigama. Popis prometa po dobavljačima koji je dostavio tuženik predstavlja internu ispravu sastavljenu temeljem podatka kojima raspolaže sam tuženik te njime nije moguće dokazati nepostojanje poslovnog odnosa, osobito kada je on potvrđen drugim izvedenim dokazima. Konačno tuženik na poziv suda nije niti dostavio dokumentaciju iz koje se može utvrditi je li koristio pravo na odbitak pretporeza po utuženim računima.

18.2. Kako je odlučne činjenice, poslovni odnos te isporuku robe sud utvrdio na temelju izvedenih dokaza, a okolnost servisiranja nije bila odlučna za utvrđenje tražbine koja je predmet ovog postupka sud nije izvodio dokaz saslušanjem svjedoka Bobića niti je izvodio dokaz financijsko-knjigovodstvenim vještačenjem budući je dostavljenim računima tužitelj dokazao visinu tužbenog zahtjeva koju je tuženik tek paušalno osporio.

19. Prema ocjeni suda, tužitelj je dokazao da je s tuženikom bio u poslovnom odnosu, da mu je isporučio robu iz utuženih računa, da je tu robu za tuženika naručivao i preuzimao Ostojić te da računi nisu podmireni, a budući da tuženik nije dokazao svoje prigovore, sud je bez izvođenja daljnjih dokaza prihvatio tužbeni zahtjev te primjenom naprijed navedenih materijalnih odredbi ZOO-a održao na snazi

platni nalog sadržan u predmetnom rješenju o ovrsi (sukladno čl. 451. st. 3. ZPP-a), u dijelu kojim je tuženiku naloženo tužitelju platiti iznos od 2.200,00 EUR kao iznos dugovane glavnice. Platni nalog je održan na snazi i u dijelu kojim je tuženiku naloženo platiti tužitelju i zatezne kamate. Odluka o kamatama donesena je sukladno odredbama čl. 29. ZOO-a, po stopi koja vrijedi za trgovačke ugovore.

20. U odnosu na dio platnog naloga kojim je tuženiku naloženo podmiriti tužitelju trošak ovršnog postupka u ukupnom iznosu od 275,00 EUR kao osnovan tužitelju se priznaje zatraženi ovršni trošak na ime predujma naknade u iznosu od 10,00 EUR uvećan za PDV 25%, zatim ostatak iznosa naknade u iznosu od 10,00 EUR uvećan za PDV, sve sukladno Pravilniku o naknadi i nagradi javnih bilježnika u ovršnom postupku ("Narodne novine" broj: 9/21, 18/22 i 154/22) kao i trošak na ime sastava prijedloga za ovrhu koji uvećan za PDV iznosi 250,00 EUR, sukladno Tbr. 11. toč. 1. u sv. Tbr. 46. i 54. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 138/23 – dalje: Tarifa). Dakle, ukupno je tužitelju priznat iznos od 275,00 EUR. Na ovaj iznos tužitelju je dosuđena i zatražena kamata sukladno odredbi čl. 29. ZOO-a, po stopi koja vrijedi za ostale odnose.

21. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbama čl. 155. u vezi sa čl. 154. st. 1. ZPP-a pa je tužitelju obzirom na vrijednost predmeta spora te obzirom na uspjeh u parnici trebalo priznati trošak zastupanja po punomoćniku – odvjetniku i to za sastav podnesaka od 31. ožujka 2026. i 18. lipnja 2026., sukladno Tbr. 8. toč. 1. Tarife, te za zastupanje na ročištima održanima 2. srpnja 2026. i 3. rujna 2026.; za svaku radnju u visini od po 100 bodova s tim da vrijednost boda sukladno Tbr. 54. Tarife iznosi 2,00 EUR što uvećano za PDV od 25%, sukladno Tbr. 46. Tarife iznosi 1.000,00 EUR, a na koji iznos valja nadodati i iznos sudske pristojbe na presudu u iznosu od 71,00 EUR (polovina iznosa), sukladno čl. 7. Zakona o sudskim pristojbama ("Narodne novine" broj: 118/18 i 51/23) i Tbr. 1. st. 1. i Tbr. 2. st. 1. Uredbe o Tarifi sudskih pristojbi ("Narodne novine" broj 37/23), što sveukupno iznosi 1.071,00 EUR, dok je u preostalom dijelu, iznos od 196,00 EUR, koji se odnosi na daljnje zatraženi trošak na ime sudske pristojbe na presudu kao i za pristup na ročište za objavu presude odbijen kao neosnovan. Na odmjereni parnični trošak naloženo je tuženiku platiti i zatezne kamate koje teku od presuđenja do isplate sukladno čl. 29. ZOO-a, po nižoj stopi, kako je i zatraženo.

U Zadru 21. rujna 2026.

Sudska savjetnica
Iva Begonja Vuković

Sutkinja
Katarina Zdunić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ove odluke dopuštena je žalba.

Rok za žalbu teče od dana dostave pisanog otpravka presude.

Rok za žalbu je 15 dana.

Žalba se dostavlja u dovoljnom broju primjeraka za sud i stranke u postupku ovom sudu za Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

Presuda u sporu male vrijednosti može se pobijati samo zbog pogrešne primjene materijalnog prava i bitnih povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2., osim povreda iz čl. 354. st. 2. toč. 3. ZPP-a.

Žalba protiv ove odluke ne odgađa ovrhu (čl. 467.a ZPP-a)

DNA:

- tužitelju po punomoćniku,
- tuženiku,
- u spis.

Broj zapisa: **9-3088d-6e837**

Kontrolni broj: **019b2-f814c-5029f**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=KATARINA ZDUNIĆ, L=ZADAR, O=TRGOVAČKI SUD U ZADRU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zadru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.